

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 K 035184 21 Kž 9
Sarajevo, 01.02.2021. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Slavka Marića kao predsjednika vijeća, Emira Neradina i Sonje Radošević, kao članova vijeća, uz učešće Živane Roić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog D.T., zbog krivičnog djela Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa stavom 1. i u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi braniteljice optuženog D.T., izjavljenoj protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 035184 21 Kv 11 od 20.01.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 01.02.2021. godine, donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Žalba braniteljice optuženog D.T., izjavljena protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 035184 21 Kv 11 od 20.01.2021. godine, odbija se kao neosnovana.

O B R A Z L O Ž E N J E

Rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 035184 21 Kv 11 od 20.01.2021. godine prema optuženom D.T., protiv kojeg se, po potvrđenoj optužnici Kantonalnog tužiteljstva Kantona Sarajevo broj T09 0 KT 0150796 19 od 30.01.2020. godine, vodi krivični postupak zbog krivičnog djela Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa stavom 1. i u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), produžen je pritvor za 2 (dva) mjeseca, tako da mu po tom rješenju pritvor može trajati do 20.03.2021. godine ili do druge odluke suda. Pritvor je prema optuženom produžen iz razloga propisanih u članu 146. stav 1. tačke a) i c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH).

Protiv navedenog rješenja žalbu je blagovremeno izjavila braniteljica optuženog advokat A.D.U. iz S..., zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa prijedlogom da se žalba uvaži, pobijano rješenje ukine i optuženi pusti na slobodu, da se pobijano rješenje preinači i prema optuženom odrede mjere zabrane koje sud smatra adekvatnim i svrsishodnim ili da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda braniteljice optuženog i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. u vezi sa članom 338. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalbom braniteljice optuženog ne osporava se opći uvjet za produženje pritvora, tj. postojanje osnovane sumnje da je optuženi D.T. učinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret.

Osporavajući zaključak prvostepenog suda o postojanju posebnog pritvorskog razloga iz člana 146. stav 1. tačka a) ZKP FBiH, braniteljica optuženog iznosi tvrdnju da navodi iz pobijanog rješenja da je optuženi pobjegao sa lica mjesta i da se duže vrijeme krio, nisu dovoljno argumentirani da bi mogli predstavljati osnov za produženje pritvora. Pored toga, braniteljica ukazuje da je od predmetnog događaja proteklo više od godine dana, da je optuženi bio nedostupan organima gonjenja u periodu od ... do .... godine, što se po njenom mišljenju ne može okarakterisati kao „duže vrijeme“, kako to čini sud u pobijanom rješenju, te da se u nedostatku novih saznanja iste okolnosti ne mogu i dalje koristiti za produženje pritvora po ovom pritvorskom osnovu, pogotovu kada se ima u vidu odredba člana 145. stav 4. ZKP FBiH, prema kojoj pritvor treba da bude ograničen na najkraće moguće vrijeme.

Ovi žalbeni prigovori nisu osnovani.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizilazi da je prvostepeni sud pri izvođenju zaključka o opravdanosti produženja pritvora optuženom D.T. po osnovu predviđenom u članu 146. stav 1. tačka a) ZKP FBiH imao u vidu okolnosti da je optuženi pobjegao sa lica mjesta, da se određeno vrijeme krio, te da je za njim bila raspisana najprije operativna potraga, kako to proizilazi iz obrasca operativne potrage broj .... od ... godine, a nakon toga su raspisane i dvije potjernice, i to jedna od strane Općinskog suda u Sarajevu u predmetu broj 65 0 K 755017 19 Kps, a druga u ovom predmetu dana .... godine, da bi optuženi bio lišen slobode dana ... godine (sve utvrđeno na nivou osnovane sumnje). Uz sve navedeno, prvostepeni sud je imao u vidu da se optuženi u ovom predmetu osnovano sumnjiči za učinjenje teškog krivičnog djela za koje je propisana kazna zatvora najmanje pet godina, pa je u konačnici zaključio da postoji opasnost od njegovog bjekstva u slučaju da se nađe na slobodi. Okolnost da je za optuženim raspisana operativna potraga dana ... godine, a zatim u dva predmeta raspisane i potjernice (u ovom predmetu dana .... godine), da bi tek .... godine bio pronađen i lišen slobode, i po ocjeni ovog suda ukazuje da se za to vrijeme optuženi krio. Što se tiče žalbenog ukazivanja na protek vremena od izvršenja krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret, kada se imaju u vidu konkretni razlozi na kojima se zasniva postojanje ovog posebnog pritvorskog osnova, kao i da se radi o proteku perioda od nešto više od jedne godine od vremena izvršenja krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret, ovaj sud je stava da ta okolnost nema značaj koji joj braniteljica nastoji dati u žalbi i u datim okolnostima ne može dovesti u pitanje pravilnost zaključka prvostepenog suda o neophodnosti produženja pritvora optuženom po ovom pritvorskom osnovu. Osim toga, pravilnost pobijanog rješenja ne dovodi u sumnju niti korištenje istih argumenata kao u ranijim rješenjima, s obzirom da je prvostepeni sud u konkretnom slučaju utvrdio da te okolnosti i dalje egzistiraju i kao takve opravdavaju produženje pritvora po ovom pritvorskom osnovu. Najzad, iako se i po ocjeni ovog suda žalbom pravilno ukazuje da se period u kojem se optuženi krio (od raspisivanja operativne potrage dana .... do njegovog lišenja slobode dana .... godine) realno ne može

smatrati „dužim periodom“, s obzirom da se radi o periodu od ... dana, to ne dovodi u sumnju pravilnost pobijanog rješenja jer i okolnost da se optuženi krio u periodu od ... dana opravdava zaključak o postojanju opasnosti od njegovog bjekstva u slučaju da bude pušten na slobodu. S obzirom na navedeno, žalbeni prigovori izjavljeni u navedenom pravcu su ocijenjeni neosnovanim.

Pobijajući prvostepeno rješenje u odnosu na posebni pritvorski osnov iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH braniteljica u žalbi ističe da u pobijanom rješenju nisu iznijete nove činjenice koje bi opravdale zadržavanje optuženog u pritvoru, nego se iznova navodi ranija osuđivanost optuženog. Braniteljica dalje ukazuje da je dužina pritvora u ovom slučaju prestala biti razumna, pri čemu se poziva na stav iz odluke Evropskog suda za ljudska prava (ESLJP) u predmetu V. protiv R. od ... godine, koja govori o pravu na puštanje na slobodu nakon što dužina kontinuiranog pritvora prestane biti razumna. Također ukazuje na izostanak „posebne revnosti“ domaćih vlasti, jer se prvostepeni sud konstantno bavi istim razlozima za produženje pritvora (pri tome se poziva na stav iz odluke ESLJP u predmetu I. protiv R. od ... godine), te ukazuje i na određene odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine u kojima je utvrđena povreda prava na slobodu i sigurnost u situaciji kada su sudovi ponavljajući stereotipna obrazloženja propustili da daju relevantne i dovoljne razloge u pogledu posebnog pritvorskog osnova.

I ovi žalbeni prigovori su ocijenjeni neosnovanim.

Pri ocjeni postojanja posebnog pritvorskog osnova iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH, prvostepeni sud je, kako to proizilazi iz obrazloženja pobijanog rješenja, cijenio raniju osuđivanost optuženog, koji je, prema izvodu iz kaznene evidencije, počev od .... godine ... puta osuđivan i to za krivično djelo Teška tjelesna ozljeda iz člana 172. stav 1. KZ FBiH i krivično djelo Nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih sredstava iz člana 371. stav 1. KZ FBiH, dok se preostalih ... osuda odnosi na istovrsna krivična djela kao što je i krivično djelo koje mu se u ovom postupku stavlja na teret. Navedene okolnosti koje se tiču ranije osuđivanosti optuženog je prvostepeni sud doveo u vezu sa postojanjem osnovane sumnje da je optuženi učinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret u ovom postupku, pa je, imajući u vidu raniju višestruku osuđivanost optuženog za istovrsna krivična djela, kao i za krivično djelo Teška tjelesna ozljeda iz člana 172. stav 1. KZ FBiH, koje sa predmetnim krivičnim djelom povezuju zajednički elementi u vidu upotrebe sile protiv života ili tijela drugih osoba, izveo i po ocjeni ovog suda opravdan zaključak da se radi o naročitim okolnostima koje opravdavaju bojazan od ponavljanja krivičnog djela u smislu člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH na strani optuženog. Neosnovano se žalbom ukazuje da prvostepeni sud u pobijanom rješenju ne iznosi nove okolnosti nego se iznova poziva na raniju osuđivanost optuženog, s obzirom da nije neophodno da se odluka o produženju pritvora zasniva na novim okolnostima, nego se može zasnivati i na okolnostima na kojima su zasnovane ranije odluke, ukoliko su te okolnosti i dalje aktuelne i dovoljne za zaključak o postojanju konkretnog posebnog pritvorskog osnova. Kako se u konkretnom slučaju žalbom ne osporava utvrđenje suda o ranijoj osuđivanosti optuženog, niti ocjena prvostepenog suda o značaju te okolnosti za postojanje iteracijske opasnosti na strani optuženog, žalbeni prigovori izjavljeni u tom pravcu nisu mogli biti prihvaćeni.

Neosnovanim je ocjenjeni i žalbeni navod braniteljice optuženog da je dužina pritvora u ovom predmetu prestala biti razumna. Naime, kada se ima u vidu da pritvor u konkretnom slučaju, nakon potvrđivanja optužnice (potvrđena 31.01.2020. godine) može trajati najduže dvije godine (član 151. stav 2. tačka c. ZKP FBiH), a da se optuženi D.T. nalazi u pritvoru tek nešto duže od godine dana (prema podacima u spisu pritvor u ovom predmetu mu traje od 13.01.2020.godine), da je trenutno postupak u fazi glavnog pretresa (prvobitno vođen protiv tri optužena da bi dana 28.09.2020. godine postupak bio razdvojen u odnosu na ostale optužene), a da braniteljica u žalbi, izuzev dosadašnjeg trajanja pritvora, ne ukazuje na propuste na strani suda u smislu obaveze postupanja sa posebnom hitnošću u pritvorskim predmetima (član 145. stav 3. ZKP FBiH), to se žalbeni prigovor braniteljice optuženog izjavljen u navedenom pravcu nije mogao prihvatiti.

Ni žalbeni navodi kojima se ukazuje da je zbog konstantnog korištenja istih razloga za produženje pritvora izostala „posebna revnost“ suda u ovom slučaju nisu osnovani. Naime, „posebna revnost“ se, prema odluci ESLJP I... protiv R.. (na koju se žalba poziva), odnosi na revnost u vođenju postupka i ona se, zajedno sa drugim elementima, ispituje u smislu procjene opravdanosti ukupne dužine trajanja pritvora (član 5. stav 3. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda - ESLJP) u situaciji kada je utvrđeno da su razlozi koji opravdavaju trajanje pritvora ocjenjeni „mjerodavnim“ i „dovoljnim“. Iz navedenog slijedi da se paušalnim pozivanjem na izostanak „posebne revnosti suda“ (čije utvrđivanje je, dakle, od značaja za procjenu da li je trajanje pritvora bilo „razumno“ u smislu garancije iz člana 5. stav 3. EKLJP), ne može uspješno osporavati mogućnost korištenja istih argumenata za produženje pritvora u pobijanoj odluci (a u pogledu takve mogućnosti su već ranije dati razlozi).

Što se tiče ukazivanja braniteljice na ponavljanje stereotipnih obrazloženja i s tim u vezi pozivanja na stavove iz odluka Ustavnog suda Bosne i Hercegovine koje se određeno navode u žalbi, ovaj sud nalazi da u žalbi nije konkretizirano koji dijelovi obrazloženja pobijanog rješenja su stereotipni, pa takvi žalbeni navodi kao paušalni nisu mogli biti ni ispitani.

Najzad, tvrdnja braniteljice optuženog D.T. da apsolutno nije razmotrena niti jedna alternativna mjera zabrane koja bi bila opravdana za izricanje umjesto pritvora, suprotna je stvarnim razlozima koje je u tom kontekstu iznio prvostepeni sud na strani 18. pobijanog rješenja, gdje su navedeni sasvim jasni i određeni razlozi za zaključak suda da u konkretnom slučaju nije moguće pritvor zamijeniti blažim mjerama zabrane u smislu člana 140. i 140a. ZKP FBiH, pa je i žalbeni prigovor izjavljen u navedenom pravcu ocijenjen neosnovanim.

Iz navedenih razloga je ovaj sud našao da je neosnovana žalba braniteljice optuženog D.T., pa je, na osnovu člana 337. stav 3. ZKP FBiH, odlučio kao u izreci ovog rješenja.

Zapisničar
Živana Roić,s.r.

Predsjednik vijeća
Slavko Marić,s.r.